

THE BARCELONA DECLARATION
ON ANCIENT JEWISH CEMETERIES

LA DECLARACIÓ DE BARCELONA
SOBRE ELS ANTICS CEMENTIRIS JUEUS

LA DECLARACIÓN DE BARCELONA
SOBRE LOS ANTIGUOS CEMENTERIOS JUDÍOS

Barcelona, 16/01/2009

**Institut de
cultura.**

Ajuntament de Barcelona

Presidència i Relacions Institucionals

THE BARCELONA DECLARATION ON ANCIENT JEWISH CEMETERIES

The professionals and experts assembled in Barcelona within the frame of the international symposium **“Archaeological Intervention on Historical Necropolises. Jewish Cemeteries”**, held on 15 and 16 January 2009, aware of the need to make our small contribution to the reconstruction of the scientific principles of our common past and especially in relation to the processes of studying and dealing with the human remains which appear in historical cemeteries, wish to make the following declaration, for further deliberation (ICOMOS) and possible activities:

1. In the frame of the declarations of human rights and of democratic principles and the legislative frame which are in force in each country, we consider that public law, in its various aspects, and the public heritage are the conceptual frameworks to which the particular sensitivities relating to the heritage in general and the historical necropolises in particular should accommodate.
2. The ancient necropolises are a physical testimony of the first magnitude which is irreplaceable and of capital importance for the study of this cultural base and of the diversity and characteristics of the peoples who created and used them.
3. The application of scientific methodologies, from both the social and biological standpoints, for the study of disappeared ancient populations, considering all that is provided by the knowledge possessed of the rituals which could correspond to the buried human groups, shows itself to be a reliable way to be able to achieve a deep and the most objective knowledge of ancestors.

4. The handling of the remains which appear in necropolises, cemeteries or individual tombs of historical character, regardless of their typology, antiquity and cultural or religious ascription, must be carried out with the maximum care, scientific assurances and respect for the fact that human remains are involved.
5. In keeping with this, archaeology and anthropology are two disciplines which allow assurance of scientific action in the study of necropolises. The action on funerary ensembles shall always be carried out from the standpoint of strict compliance with the principles of the public law of the place where such action takes place, applying the most appropriate methodologies of proven quality within the strict application of the principles of professional ethics.
6. The depository institutions, with the appropriate regulatory authorisation, shall assure above all, as a minimum: the respectful treatment; the unity of the ensembles; the unity of each individual; the accurate identification of all the safeguarded elements; their future preservation under the best physical conditions and conditions of safety, and their access for authorised persons for appropriate studies.
7. The contextualised human remains, regardless of how fragmentary they may be, obtained from archaeological interventions in historical necropolises, are basic elements for studies of ancient populations. Once such studies have been carried out, with the care and the degree of intensity which have been considered appropriate or which have been possible, the future place of deposit of those remains shall be discussed among all relevant parties in accordance with the laws in force.

8. The data and conclusions which are obtained from the studies of historical cemeteries should always be of public character and be accessible for all persons who so request and who are interested in acquainting themselves with their history, both with respect to the aspects relating to the physical knowledge of the individuals who have been studied and to cultural aspects.

Renée Sivan, Neil A. Silberman, Laia Colomer, Vicent Lerma, Oriol Saula, Anna Colet, Daniel Botella, Isabel Santana, Joan-Lluís Pérez Francesc, Carme Miró, Eulàlia Subirà, Gemma Caballé, Ferran Puig, Max Polonovski, Jordi Casanovas and Joan Josep López Burniol

Barcelona, January 16, 2009

DECLARACIÓ DE BARCELONA SOBRE ELS ANTICS CEMENTIRIS JUEUS

Els professionals i experts reunits a Barcelona en el marc de les jornades internacionals **«La intervenció arqueològica a les necròpolis històriques. Els cementiris jueus»**, celebrades els dies 15 i 16 de gener de 2009, conscients de la necessitat d'aportar el nostre gra de sorra en la reconstrucció dels fonaments científics del nostre passat comú, en especial en allò que té relació amb els processos d'estudi i tractament de les restes humanes aparegudes en cementiris històrics, voldríem fer la següent declaració, per a posteriors deliberacions (ICOMOS) i possibles activitats:

1. En el marc de les declaracions de drets humans i dels principis democràtics i les lleis vigents a cada país, considerem que el dret públic, en els seus diferents vessants, i el patrimoni públic són els àmbits conceptuals en els quals han de poder trobar encaix les sensibilitats particulars en relació amb el patrimoni en general i les antigues necròpolis en particular.
2. Les necròpolis antigues són un testimoni físic de primera magnitud, insubstituïble i d'importància cabdal per a l'estudi d'aquesta base cultural i de la diversitat i característiques de les poblacions que les van crear i emprar.
3. L'aplicació de metodologies científiques, tant des d'un vessant social com biològic, per a l'estudi de poblacions antigues desaparegudes, tenint en compte tot allò que aporta el coneixement que hom té dels rituals que podrien correspondre als grups humans enterrats, es demostra com una manera fiable de poder assolir un coneixement profund i el més objectiu possible sobre els avantpassats.

4. El tractament de les restes aparegudes en necròpolis, cementiris o bé en tombes individuals de caràcter històric, sigui quina sigui la seva tipologia, antiguitat i adscripció cultural o religiosa, s'ha de fer amb el màxim de cura, garanties científiques i respecte al fet que es tracta de restes humanes.
5. En aquest sentit, l'arqueologia i l'antropologia són dues disciplines que permeten garantir l'actuació científica en l'estudi de les necròpolis. La seva actuació sobre els conjunts funeraris sempre s'haurà de dur a terme des dels vessants de l'estricta compliment dels principis de dret públic del lloc on es dugui a terme, aplicant les metodologies més adients i d'una qualitat contrastada, i dins de l'aplicació estricta dels principis de l'ètica professional.
6. Les institucions dipositàries, amb l'autorització normativa adient, han de garantir per damunt de tot i com a mínim: el tractament amb respecte; la unitat dels conjunts; la unitats de cada individu; la identificació acurada de tots els elements custodiats; la conservació futura en les millors condicions físiques i de seguretat, i l'accés a persones autoritzades per als estudis adients.
7. Les restes humanes contextualitzades, per fragmentàries que siguin, i procedents d'intervencions arqueològiques en necròpolis històriques són elements bàsics per als estudis sobre les poblacions antigues. Un cop els estudis han estat duts a terme, amb la cura i el grau d'intensitat que s'ha cregut adient o que ha estat possible, el lloc on han de dipositar-se aquestes restes ha de ser consultat entre les parts competents d'acord amb les lleis vigents.

8. Les dades i les conclusions que s'extreguin dels estudis sobre cementiris històrics haurien de ser sempre de caràcter públic i accessibles a tots aquells qui ho sol·licitin i tinguin interès a conèixer-ne la història, tant pel que fa a aquells aspectes relacionats amb els coneixements físics sobre els individus que s'han estudiat com pel que fa als aspectes culturals.

Renée Sivan, Neil A. Silberman, Laia Colomer, Vicent Lerma, Oriol Saula, Anna Colet, Daniel Botella, Isabel Santana, Joan-Lluís Pérez Francesc, Carme Miró, Eulàlia Subirà, Gemma Caballé, Ferran Puig, Max Polonovski, Jordi Casanovas i Joan Josep López Burniol

Barcelona, 16 de gener de 2009

DECLARACIÓN DE BARCELONA SOBRE LOS ANTIGUOS CEMENTERIOS JUDÍOS

Los profesionales y expertos reunidos en Barcelona en el marco de las jornadas internacionales **«La intervención arqueológica en las necrópolis históricas. Los cementerios judíos»**, celebradas los días 15 y 16 de enero de 2009, conscientes de la necesidad de aportar nuestro grano de arena a la reconstrucción de los fundamentos científicos de nuestro pasado común, en especial en lo relacionado con los procesos de estudio y tratamiento de los restos humanos aparecidos en cementerios históricos, queremos formular la declaración siguiente, con vistas a posteriores deliberaciones (ICOMOS) y posibles actividades:

1. En el marco de las declaraciones de derechos humanos y de los principios democráticos y las leyes vigentes en cada país, consideramos que el derecho público —en sus distintas vertientes— y el patrimonio público son los ámbitos conceptuales en los que deben hallar su encaje las sensibilidades particulares relacionadas con el patrimonio en general y las necrópolis antiguas en particular.
2. Las necrópolis antiguas son un testimonio físico de primera magnitud, insustituible y de importancia capital para el estudio de esta base cultural y de la diversidad y características de las poblaciones que las crearon y utilizaron.
3. La aplicación de metodologías científicas —tanto desde una vertiente social como biológica— para el estudio de poblaciones antiguas desaparecidas, teniendo en cuenta todo lo que aporta el conocimiento que se tiene de los rituales que podrían corresponder a los grupos humanos enterrados, se demuestra como una forma fiable de poder alcanzar un conocimiento profundo y lo más objetivo posible sobre los antepasados.

4. El tratamiento de los restos aparecidos en necrópolis, cementerios o bien en tumbas individuales de carácter histórico, sea cual sea su tipología, antigüedad y adscripción cultural o religiosa, debe llevarse a cabo con el máximo cuidado y con garantías científicas y de respeto a su condición de restos humanos.
5. En este sentido, la arqueología y la antropología son dos disciplinas que permiten garantizar la actuación científica en el estudio de las necrópolis. Su actuación sobre los conjuntos funerarios siempre deberá llevarse a cabo desde las vertientes del estricto cumplimiento de los principios de derecho público del lugar donde se realice, aplicando las metodologías más adecuadas y de calidad contrastada, y dentro de la aplicación estricta de los principios de la ética profesional.
6. Las instituciones depositarias, con la autorización normativa correspondiente, deben garantizar por encima de todo y como mínimo: el tratamiento con respeto; la unidad de los conjuntos; la unidad de cada individuo; la identificación esmerada de todos los elementos custodiados; la conservación futura en las mejores condiciones físicas y de seguridad, así como el acceso a personas autorizadas para los estudios correspondientes.
7. Los restos humanos contextualizados —por fragmentarios que sean— y procedentes de intervenciones arqueológicas en necrópolis históricas son elementos básicos para los estudios sobre las poblaciones antiguas. Una vez que se han llevado a cabo dichos estudios, con el cuidado y el grado de intensidad que se ha estimado adecuado o ha sido posible, el lugar donde deben

depositarse estos restos debe ser consultado entre las partes competentes en el asunto de acuerdo con las leyes vigentes.

8. Los datos y las conclusiones que se extraigan de los estudios sobre cementerios históricos deberían ser siempre de carácter público y accesibles a todas aquellas personas que lo soliciten y tengan interés en conocer su historia, tanto en lo referente a aquellos aspectos relacionados con los conocimientos físicos sobre los individuos estudiados como en lo referente a los aspectos culturales.

Renée Sivan, Neil A. Silberman, Laia Colomer, Vicent Lerma, Oriol Saula, Anna Colet, Daniel Botella, Isabel Santana, Joan-Lluís Pérez Francesc, Carme Miró, Eulàlia Subirà, Gemma Caballé, Ferran Puig, Max Polonovski, Jordi Casanovas y Joan Josep López Burniol

Barcelona, 16 de enero de 2009.